

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף נ"ב ע"א

פרשת תזריע

♦ הקטע מתחיל בדף הקודם (נ"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ♦

טקסט הזוהר

עֲלִיָּה רוּחַ מְסֻבָּא. וּמָה בְּהַאי כֹּה, מֵאֵן דְּפָקִיד מְלוּי לְסִטְרָא אַחֲרָא דְּלֹא אֶצְטְרִיף, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה. וּבְגִין כֹּה כְּתִיב (דְּבָרִים כג) וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דְּבַר רָע.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר, בכל מעשי האדם צריך שכלם יהיו לשם הקדוש. מה זה לשם הקדוש? להזכיר בפיו את השם הקדוש על כל מה שהוא עושה שהכל הוא לעבודתו, ולא ישיר עליו הצד האחר, משום שהוא תמיד מזמן לבני האדם ויכול לשרות על אותו המעשה. ועל כן, השתי או הערב היה נטמא, ושורה עליו רוח טמא. ומה בזה כן - מי שמפקיד דבריו לצד האחר שלא צריך על אחת כמה וכמה. ומשום כן כתוב, (דברים כב) וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דְּבַר רָע.

טקסט הזוהר

רבי אלעזר הוה אזיל למחמי לאבוי (ס'א לחמוי) והוה עמיה רבי אבא. אמר רבי אבא נימא מלין דאורייתא ונזיל. פתח רבי אלעזר ואמר, (בראשית יב) אמרי נא אחותי את, האי קרא קשיא. וכי אברהם דאיהו דחיל חטא, רחימו דקודשא בריך הוא, הוה אמר הכי על אתתיה, בגין דיוטבין ליה. אלא אברהם, אף על גב דהוה דחיל חטא, לא

סמיה על זכותא דיליה, ולא בעא מן קודשא בריך הוא לאפקא זכותיה, אלא על זכותא דאתתיה, דירווח בגינה ממונא דשאר עמין, דהא ממונא באתתיה זכי ליה בר נש, הדא הוא דכתיב, (משלי יט) בית והון נחלת אבות ומיי' אשה משפלת. מאן דזכי באשה משפלת, זוכה בכלא. וכתיב, (משלי לא) בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר.

תרגום לעברית

רבי אלעזר היה הולך לראות את אביו (חמיו), והיה עמו רבי אבא. אמר רבי אבא, נאמר דברי תורה ונלה. פתח רבי אלעזר ואמר, (בראשית יב) אמרי נא אחתי את. הפסוק הזה קשה, וכי אברהם שהוא ירא חטא, אהובו של הקדוש ברוך הוא, היה אומר כה על אשתו כדי שייטיבו לו? אלא אברהם, אף על גב שהיה ירא חטא, לא סמך על זכותו, ולא רצה מהקדוש ברוך הוא להוציא מזכותו, אלא על זכות אשתו, שירויח בשבילה ממון של שאר העמים, שהרי הממון זוכה לו האדם באשתו. זהו שכתוב (משלי יט) בית והון נחלת אבות ומה' אשה משפלת. מי שזוכה באשה משפלת, זוכה בכל. וכתוב, (שם לא) בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר.

טקסט הזהיר

ואברהם הוה אזיל בגינה, למיכל שללא משאר עמין, וסמיה על זכותא דיליה, דלא יכלון לאענשא ליה, ולחייבא בה. ובגיני כה לא יהיב מדי למימר אחותי היא. ולא עוד, אלא דחמא חד מלאכא אזיל קמה, ואמר ליה לאברהם, לא תדחל מנה, קודשא בריך הוא שדר לי, לאפקא לה ממונא דשאר עמין, ולנטרא לה מכלא. וכדין לא דחיל אברהם מאתתיה, אלא מניה, דלא חמא עמיה מלאכא, אלא עמה. אמר הא היא מתנטרא, ואנא לא נטירנא. ובגיני כה אמר, אמרי נא אחותי את וגו'.

ואַבְרָהָם הָיָה הוֹלֵךְ בְּשִׁבְלָהּ לֶאֱכֹל הַשָּׂלֵל מִשָּׂאֵר הָעַמִּים, וְסָמַךְ עַל זְכוּתָהּ שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לְהַעֲנִישׁוּ וּלְצַחֵק בָּהּ. וּמִשׁוּם כֵּךְ לֹא נָתַן דְּבַר לומר אַחֲתִי הִיא, וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שָׂרָא מִלֶּאֶךָ אֶחָד הוֹלֵךְ לִפְנֵיהָ, וְאָמַר לְאַבְרָהָם: אֵל תִּפְחַד עָלֶיהָ, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁלֹּחַ אוֹתִי לְהוֹצִיא לוֹ אֶת מָמוֹן שָׂאֵר הָעַמִּים וּלְשָׁמֵר אוֹתָהּ מִהַכָּל. וְאִזּוֹ לֹא פָחַד עַל אִשְׁתּוֹ, אֲלֹא עָלָיו, שֶׁלֹּא רָאָה עִמּוֹ מִלֶּאֶךָ, אֲלֹא עִמָּה. אָמַר, הֲרִי הִיא שְׁמוּרָה, וְאֲנִי לֹא שְׁמוּר. וּמִשׁוּם כֵּךְ אָמַר, אֲמַרְי נָא אַחֲתִי אֶת וְגו'.

טקסט הזוהר

יֵיטֵב לִי, יֵיטִיבוּ לִי מִבְּעֵי לֵיהּ, דְּכִתִּיב וְהָיָה כִּי יֵרְאוּ אוֹתָךְ הַמִּצָּרִים וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת, וְעַל דָּא יֵיטִיבוּ לִי מִבְּעֵי לֵיהּ. אֲלֹא יֵיטֵב לִי, דָּא דְאִזִּיל קִמָּה. יֵיטֵב לִי בְּהָאֵי עֲלָמָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמָמוֹנָא. וְחִתִּתָּה נַפְשִׁי בְּהָהוּא עֲלָמָא בְּגִלְגָּלָהּ, דְּלֹא תִסְטִי מִן אוֹרְחָא דְקִשּׁוּט, דָּאִי אִזְכִּי בְּגִינָךְ בְּמָמוֹנָא בְּהָאֵי עֲלָמָא, וְתִסְטִי אֲנִתָּ בְּאוֹרְחָא, הָא מִיתָא זְמִינָא בְּהָהוּא עֲלָמָא, אֲלֹא תִסְתַּמֵּר, דִּתְחִי נַפְשִׁי בְּהָהוּא עֲלָמָא בְּגִלְגָּלָהּ.

תרגום לעברית

יֵיטֵב לִי?! יֵיטִיבוּ לִי הֵיךְ צָרִיךְ לִהְיוֹת, שֶׁכָּתוּב וְהָיָה כִּי יֵרְאוּ אוֹתָךְ הַמִּצָּרִים וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת, וְעַל כֵּן יֵיטִיבוּ לִי צָרִיךְ לִהְיוֹת! אֲלֹא יֵיטֵב לִי - זֶה שֶׁהוֹלֵךְ לִפְנֵיהָ. יֵיטֵב לִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּמָמוֹן. וְחִתִּתָּה נַפְשִׁי בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם בְּגִלְגָּלָהּ, שֶׁלֹּא תִסְטִי מִדֶּרֶךְ הָאֱמֶת. שָׂאֵם אִזְכָּה בְּגִלְגָּלָהּ בְּמָמוֹן בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵת תִּסְטִי בְּדֶרֶךְ, הֲרִי מִיתָא זְמִינָה בְּעוֹלָם הַהוּא, אֲלֹא תִשְׁמַרְי, שֶׁתְּחִי נַפְשִׁי בְּעוֹלָם הַהוּא בְּגִלְגָּלָהּ.

טקסט הזוהר

וּבְגִין דִּהָהוּא מִלֶּאֶכָּא אִזִּיל קִמָּה לְנִטְרָא לָהּ, מַה כְּתִיב. וַיִּנָּגַע יִי' אֶת פְּרַעְזָה וְגו', עַל דְּבַר שָׂרִי וְדָאִי, דִּהְיוֹת אִמְרַת לְמִלֶּאֶכָּא מַחִי, וְהוּא מַחִי. וְעַל דָּא לֹא דְחִיל אַבְרָהָם מִנָּה כָלוּם, דִּהָא הִיא מִתְנַטְרָא. וּמַה דְּדְחִיל, מִגְרָמִיה דְּחִיל, דְּלֹא חָמָא עֲמִיה נְטוּרָא הָכִי.

ומשום שהמלאך ההוא הלך לפניו לשמר אותה, מה כתוב? וינגע ה' את פרעה וגו', על דבר שרי, ודאי. שהיתה אומרת למלאך הכה - והוא מכה. ועל כן לא פחד אברהם עליה כלום, שהרי היא שמורה. ומה שפחד - על עצמו פחד, ולא ראה עמו שמירה כזו.

טקסט הזהיר

תא חזי, עשר זמנין פקידת שרה למלאכא, למחאה לפרעה. ובעשר מכתשין אלקי. סימנא עבדת שרה לבנהא בתראא במצרים.

תרגום לעברית

בא ראה, עשר פעמים צוה שרה למלאך להכות את פרעה, ובעשר מכות לקה. סימן עשה שרה לבניה אחריה במצרים.

טקסט הזהיר

רבי אבא פתח, (מיכה ז) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. זמין קודשא בריך הוא לאחזאה פורקנא לבנוי, כאינון יומין דשלח קודשא בריך הוא לאפקא לישראל, ואחזי אינון מכתשין במצראי, ואלקי לון בגיניהון דישראל. תא חזי, מה בין פורקנא דא, לפורקנא דמצרים. פורקנא דמצרים הוה בחד מלכא, ובמלכו חדא. הכא, בכל מלכין דעלמא, וכדין יתייקר קודשא בריך הוא בכל עלמא, וינדעון כלא שולטנו דקודשא בריך הוא, וכלהו ילקון במכתשין עלאין, על חד תרין, בגין דיסרבון כלהו בישראל.

תרגום לעברית

רבי אבא פתח, (מיכהז) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. עתיד הקדוש ברוך הוא להראות גאולה לבניו פאותם הימים ששלח הקדוש ברוך הוא להוציא את ישראל, והראה את אותן המכות למצרים, והלקה אותם בגלל ישראל. בא וראה מה בין הגאולה

הזו לגאלת מצרים. גאלת מצרים הייתה במלך אחד, ובמלכות אחת - כאן בכל המלכים של העולם. ואז יתכבד הקדוש ברוך הוא בכל העולם, וידעו הכל שלטונו של הקדוש ברוך הוא, וכלם ילקו במכות עליונות, על אחת שנים, מפני שיסרבו כלם את ישראל.

טקסט הזהר

וכדין יתגלי שולטניה דקודשא בריך הוא, דכתיב, (זכריה יד) והיה יי' למלך על כל הארץ. וכדין כלם יתנדבון בהו בישראל לקודשא בריך הוא, הלא הוא דכתיב, (ישעיה סו) והביאו את כל אחיכם וגו'. כדין קיימין אבהן בחדוה, למחמי פורקנא דבנייהו כמלקדמין. הלא הוא דכתיב, כימי צאתה מארץ מצרים אראנו נפלאות. אמן כן יהי רצון. ברוך יי' לעולם אמן ואמן: מלוח יי' אמן ואמן:

פרשת מצורע

תרגום לעברית

ואז יתגלה שלטונו של הקדוש ברוך הוא, שכתוב (זכריה יד) והיה ה' למלך על כל הארץ. ואז כלם יתנדבו את ישראל לקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב (ישעיה סו) והביאו את כל אחיכם וגו'. אז יעמדו האבות בשמחה לראות את גאלת בניהם כמקדם. זהו שכתוב כימי צאתה מארץ מצרים אראנו נפלאות, אמן כן יהי רצון. ברוך ה' לעולם אמן ואמן ימלך ה' לעולם אמן ואמן פרשת מצרע

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.